

Toespraak van de voorzitter van de Tweede Kamer ter gelegenheid van het afscheid van de heer R. van der Linden als Voorzitter van de Eerste Kamer.

Mijnheer de Voorzitter,

Allereerst feliciteer ik u van harte met de verkiezing tot Voorzitter van de Eerste Kamer. Ik verheug mij op een goede en plezierige samenwerking. Ik stel het zeer op prijs dat ik bij deze gelegenheid hier het woord mag voeren. Met uw goedvinden zou ik mij rechtstreeks tot de heer Van der Linden willen wenden.

Geachte heer Van der Linden,

Als er publiekelijk over de Eerste Kamer wordt gesproken, valt nog wel eens de term 'deftig'. Of dat terecht is weet ik niet, maar dat etiket past in elk geval niet bij u. U staat bekend als toegankelijk en open. Als iemand die dicht bij de mensen staat. Een echte Limburger. Meestal gaat dat samen.

Na een ambtelijke loopbaan werd u in 1977 gekozen tot lid van de Tweede Kamer. In juli 1986 kwam u in het kabinet als staatsecretaris voor Europese Zaken. Helaas moest u deze functie – zeer tot uw spijt – voortijdig opgeven. Daarna keerde u voor een periode van 10 jaar terug in de Tweede Kamer en ging daar met de van u bekende gedrevenheid weer aan de slag.

Maar u hield ook spreekuur in uw Limburgse thuishaven – Nuth en omstreken – om direct met de kiezers in contact te blijven.

Toen lonkte Europa weer. De omgeving waarmee u eerder als stagiaire en later als stafmedewerker van de Eurocommissarissen Lardinois en Vredeling kennis had gemaakt. In de periode 2005-2009 was u Voorzitter van de parlementaire vergadering van de Raad van Europa. Misschien geen functie die in Nederland veel publiciteit met zich meebracht, maar wel een die in het rijtje past van belangrijke door Nederlanders vervulde functies. Kortom: een functie met aanzien waar u terecht trots op was en waarvoor u een aantal buitenlandse onderscheidingen hebt ontvangen.

Sinds 1999 was u ook weer terug aan het Binnenhof. Dit keer aan 'de overkant' zoals we elkaar nog steeds betitelen. Vanaf uw verkiezing als Voorzitter in oktober 2009 kregen we een goed contact en ik kijk dan ook met veel plezier terug op onze samenwerking in de afgelopen periode. We hebben veel bezoekers ontvangen, bijeenkomsten bijgewoond en ook in de aanloop naar de nieuwe structuur van ons Koninkrijk – kortweg 10 10 10 – intensief samengewerkt. Onze samenwerking is het bewijs dat een Limburger en een Amsterdamse het goed met elkaar kunnen vinden, als ze maar hun werk doen vanuit dezelfde uitgangspunten.

In ons geval is dat: staan voor de waarden van de parlementaire democratie vanuit een grote betrokkenheid met de mensen die daarvan de basis vormen.

Dat ik een enkele keer als we ergens samen waren, werd aangezien voor 'mevrouw Van der Linden', valt u niet aan te rekenen. Misschien heeft men u ook wel eens voor de heer Verbeet aangezien.

Gezien uw passie voor Europa zou u zich in de huidige Tweede Kamer zeker op uw plaats voelen. De betrokkenheid van de Tweede Kamer bij de politieke besluitvorming op Europees niveau is in de afgelopen jaren met sprongen toegenomen. Maar u heeft gekozen voor de Senaat en ik weet dat u in dit huis uw passie voor Europa kunt uitleven.

Tijdens uw voorzittersperiode is de belangstelling voor de Eerste Kamer en haar rol in het Nederlandse politieke bestel toegenomen. Dat juich ik toe. Ik heb vorige week in het gebouw van de Tweede Kamer een expositie voor jongeren geopend, waarmee ze spelenderwijs kennis kunnen opdoen over de manier waarop het politieke bestel in Nederland functioneert. In dat licht is het belangrijk dat jongeren ook via het publieke debat, met inbegrip van de sociale media, over de positie van de Eerste Kamer worden geïnformeerd.

Voorzitter, mijnheer Van der Linden, ik sluit af.

Uw vertrek als Voorzitter betekent geen afscheid van de Nederlandse politiek. U blijft lid van de Eerste Kamer en ik ben ervan overtuigd dat wij elkaar daarom nog vaak zullen treffen. Dus in dit geval geen: 'het ga je goed', maar 'tot gauw'.